

Neviim (prophètes) - Judges

Chapter 19

- 19,1 ויהי בימים ההם, ומלך אין בישראל; ויהי איש לוי, גר בירכתי הר-אפרים, ויקח-לו אשה פילגש, מבית לחם יהודה.
- 19,2 ותגזר עליו, פילגשו, ותלך מאתו אל-בית אביה, אל-בית לחם יהודה; ותהי-שם, ימים ארבעה חודשים.
- 19,3 ויקם אישה וילך אחריה, לדבר על-לבה להשיבו (להשיבה), ונערו עמו, וצמד סמרים; ותביאהו, בית אביה, ויראהו אבי הנערה, וישמח לקראתו.
- 19,4 ויחזק-בו חתנו אבי הנערה, וישב אתו שלשת ימים; ויאכלו, וישתו, וילינו, שם.
- 19,5 ויהי ביום הרביעי, וישכימו בבקר ויקם ללכת; ויאמר אבי הנערה אל-חתנו, סעד לבך פת-לחם--ואחר תלכו.
- 19,6 וישבו, ויאכלו שניהם יחדו--וישתו; ויאמר אבי הנערה, אל-האיש, הואל-נא ולין, וייטב לבך.
- 19,7 ויקם האיש, ללכת; ויפצר-בו, חתנו, וישב, וילן שם.
- 19,8 וישכם בבקר ביום החמישי, ללכת, ויאמר אבי הנערה סעד-נא לבבך, והתמהמהו עד-נטות היום; ויאכלו, שניהם.
- 19,9 ויקם האיש ללכת, הוא ופילגשו, ונערו; ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה היום לערוב, לינו-נא הנה חנות היום לין פה וייטב לבבך, והשכמתם מחר לדרככם, והלכת לאהלך.
- 19,10 ולא-אבה האיש, ללון, ויקם וילך ויבא עד-נכח יבוס, היא ירושלים; ועמו, צמד סמורים קבשים, ופילגשו, עמו.
- 19,11 הם עם-יבוס, והיום רד מאד; ויאמר הנער אל-אדניו, לכה-נא ונסוכה אל-עיר-היבוסי הזאת--ונלין בה.
- 19,12 ויאמר אליו, אדניו, לא נסור אל-עיר נכרי, אשר לא-מבני ישראל הנה; ועברנו, עד-גבעה.
- 19,13 ויאמר לנערו, לך ונקרבה בצמד המקומות; ולנו בגבעה, או ברמה.
- 19,14 ויעברו, וילכו; ותבא להם השמש, אצל הגבעה אשר לבנימן.
- 19,15 ויסרו שם, לבוא ללון בגבעה; ויבא, וישב ברחוב העיר, ואין איש מאסף-אותם הביתה, ללון.
- 19,16 והנה איש זקן, בא מן-מעשהו מן-השדה בערב, והאיש מהר אפרים, והוא גר בגבעה; ואגשי המקום, בני ימיני.
- 19,17 וישא עיניו, וירא את-האיש הארם--ברחב העיר; ויאמר האיש הזקן אנה תלך, וזמאין תבוא.
- 19,18 ויאמר אליו, עברים אנו מבית-לחם יהודה עד-ירכתי הר-אפרים--משם אנכי, ואלך עד-בית לחם יהודה; ואת-בית יהוה, אני הלך, ואין איש, מאסף אותי הביתה.
- 19,19 וגם-תבן גם-מספוא, יש לחמורינו, וגם לחם-לין. יש-לי ולאמתך, ולנער עם-עבדיך: אין מחסור, כל-דבר.
- 19,20 ויאמר האיש הזקן שלום לך, רק כל-מחסורך עלי; רק ברחוב, אל-תלן.
- 19,21 ויביאהו לביתו, ויבול (ויבול) לחמורים; וירחצו, רגליהם, ויאכלו, וישתו.
- 19,22 המה, מיטיבים את-לבם, והנה אגשי העיר אגשי בני-בליעל נסבו את-הבית, מתדפקים על-הדלת; ויאמרו, אל-האיש בעל הבית הזקן לאמר, הוצא את-האיש אשר-בא אל-ביתך, ונדענו.
- 19,23 ויצא אליהם, האיש בעל הבית, ויאמר אליהם, אל-אחי אל-תרעו נא; אחרי אשר-בא האיש הזה, אל-ביתי--אל-תעשו, את-הגבולה הזאת.
- 19,24 הנה בתי הבתולה ופילגשהו, אוציאה-נא אותם וענו אותם, ועשו להם, הטוב בעיניכם; ולאיש הזה לא תעשו, דבר הגבולה הזאת.
- 19,25 ולא-אבו האנשים, לשמע לו, ויחזק האיש בפילגשו, ויצא אליהם החוץ; וידעו אותה ויתעללו-בה כל-הלילה, עד-הבקר, וישלחוה, בעלות (בעלות) השחר.
- 19,26 ותבא האשה, לפנות הבקר; ותפל פתח בית-האיש, אשר-אדניה שם--עד-האור.
- 19,27 ויקם אדניה בבקר, ויפתח דלתות הבית, ויצא, ללכת לדרכו; והנה האשה פילגשו, נפלת פתח הבית, וידיה, על-הסף.
- 19,28 ויאמר אליה קומי ונלכה, ואין ענה; ויקחה, על-החמור, ויקם האיש, וילך למקומו.

19,29 וַיָּבֵא אֶל-בֵּיתוֹ, וַיִּקַּח אֶת-הַמַּאֲכָלִת וַיִּתְּזֶק בְּפִילִגְשׁוֹ, וַיִּבְתְּחֶהּ לַעֲצָמֶיהָ, לְשָׁנָיִם עָשָׂר וְתַחִים; וַיִּשְׁלַחָהּ, בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל.
19,30 וְהָיָה כָּל-הָרָאָה, וְאָמַר לֹא-נִהְיִיתָה, וְלֹא-נִרְאָתָה כְּזֹאת, לְמִיּוֹם עֲלוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, עַד הַיּוֹם הַזֶּה; שִׁימוּ-לָכֶם
{פ} עֲלֵיהֶּ, עֲצוֹ וּדְבָרוֹ.